

Himmelske toner i domkirken

Johannes Brahms:
"Ein Deutsches Requiem"
Solister: Pernille Madsen,
sopran, og Per Høyer,
baryton
Cantemusket, Næstved,
Egnskoret og Kloster-
kirkens Kor, Nykøbing
F., Præstøkoret, Maribo
Domkirkes Koncertkor og
Midsjællands Kammer-
orkester
Dirigent: Hans Jørgen
Østergaard
Maribo Domkirke søndag

K. E. Watz

ew@folketidende.dk

KONCERT - "Ein Deutsches Requiem" er stor musik for øret og sjælen, men en opførelse som den, Maribo Domkirke i går sidst på eftermiddagen dannede ramme om, er også i højeste grad for øjet.

150 korsangere og et fuldtalligt symfoniorkester, klædt i sort, løftede musikken ud i et stopfyldt kirkerum, og det blev en oplevelse af de uforglemmelige.

Fordi Brahms' musik er gribende, og fordi det i den grad lykkedes domorganist Hans Jørgen Østergaard på dirigentpodiet at få de fem sammenbragte kor til at træde i karakter som et kæmpekor.

Det stærkt udvidede Midsjællands Kammerorkester ydede også en imponerende indsats.

Og så har vi slet ikke

nævnt opførelsens to solister. Requiem'ets solistindsatser fylder ikke meget i sammenhængen, idet sopranen kun er på tribunen en enkelt gang og barytonen to gange. Men her kan man med fuld ret tale om lidt, men godt. For Pernille Madsen gjorde sopransoloen "Ihr habt nun Traurigkeit" til et af opførelsens himmelske højdepunkter, og barytonen Per Høyer

lagde an til et nyt klimaks, da han løftede sin malmrøst i requiem'ets mest dramatiske sats, akkompagneret af "den sidste basun".

Blandt domorganisten Hans Jørgen Østergaards talrige oratorieopførelser i domkirken står "Ein Deutsches Requiem" som én af de mest helstøbte. Den vældige korudfordring, der ligger i

Operasangeren Pernille Madsen gjorde sopransoloen "Ihr habt nun Traurigkeit" til et af requiem-opførelsens himmelske højdepunkter.

partitureret, blev fuldt honoreret, idet domorganisten med tempovalg, der aldrig nærmer sig det ekstreme, og nøje afmålt energi synes at skabe en tryghed for korsangerne, så de kan udfolde sig uanstrengt og levere den fyldige korklang, der er nødvendig, når medspilleren er et fuldt besat symfoniorkester. Betydelig indlevelse i teksterne fornemmede man også.

Brahms' requiem er ikke som Mozarts, Verdis og Dvoraks en musikalsk dødsmesse om dommedag og syndernes forladelse, men et musikalsk drama om menneskets forsoning med døden, illustreret gennem hovedsageligt bibelske tekster om trøst, håb, glæde, sorg, fortrosthed og forløsning - trøstende ord til de efterladte, til dem der har mistet.

Det blev penslet sikkert ud i denne på en gang redelige, dynamiske og mindeværdige opførelse.